ÎN INTERESUL PĂCII ȘI COOPERĂRII ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

Actualitatea politică a săptămînii trecute a fost puternic dominată de vizita pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a întreprins-o, timp de șase zile, în Italia, Republica San Marino și Vatican.

Prin rezultatele sale atît de bogate, prin însemnătatea documentelor semnate, prin perspectivele pe care ele le deschid, prin întreaga desfășurare, vizita își justifică pe deplin aprecierea ce i s-a dat, aceea a unui eveniment cu rezonanță istorică.

Căldura cu care a fost primit președintele Consiliului de Stat cu prilejul întîlnirilor avute cu personalități de prim rang ale vieții politice și sociale, manifestările prietenești cu care populația centrelor vizitate l-a întîmpinat pe conducătorul României socialiste au creat întregii călătorii un cadru emoționant și vibrant, în toate momentele sale.

Fără îndoială că la această ambianță au contribuit în mod considerabil străvechile legături dintre popoarele italian și român, obîrșia lor comună, afinitățile de limbă și cultură, de aspirații în lupta pentru înfăptuirea unității naționale, pentru independență, progres și civilizație.

Dar, în această primire deosebit de cordială, dincolo de aspectul pur sentimental, și-au găsit o puternică și grăitoare exprimare **prestigiul tot mai mare de care se bucură patria noastră în lume, datorită operei constructive pe care o înfăptuiește, înalta considerație față de personalitatea președintelui Nicolae Ceaușescu, care — în fruntea partidului și statului nostru — joacă rolul determinant la făurirea unei linii politice de adîncă justețe, face să crească neîntrerupt autoritatea internațională a României socialiste, admirația unanimă față de harnicul și talentatul ei popor.**

Încercăm în fața tuturor acestor fapte și realități un sentiment de justificată mîndrie patriotică, bucuria nestăvilită de a avea un asemenea cîrmaci cum este Partidul Comunist Român, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Vizita recent încheiată în Peninsula Italică se înscrie, prin semnificația și rezultatele sale deosebit de pozitive, în contextul general al politicii externe a partidului și statului nostru.

La baza tuturor relațiilor sale externe, România situează în modul cel mai consecvent **principiile independenței și suveranității naționale, egalității depline în drepturi, neamestecului în treburile interne ale altor țări, avantajului reciproc, respectarea dreptului fiecărui popor de a decide singur destinele și căile sale de dezvoltare, renunțarea la forță și amenințarea cu forța în soluționarea problemelor litigioase dintre state.**

Principiile și țelurile majore ale politicii externe a României, ca și întreaga activitate a partidului și statului nostru, sînt concepute **ca o latură componentă, de neseparat, a operei de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, cu valoare de linie strategică generală a partidului în planul relațiilor internaționale.** Acționînd în această direcție ea slujește atît **interesele poporului nostru,** cît și **cauza generală a păcii și cooperării în lume.**

Aprobînd cu însuflețire rodnica activitate depusă de șeful statului nostru în vizita pe care a întreprins-o în Italia, San Marino și la Vatican, exprimîndu-și întreaga adeziune la activitatea deosebit de fructuoasă desfășurată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, poporul nostru, în totalitatea lui, **este ferm decis să muncească cu avînt sporit, să depună toate eforturile și întreaga sa pricepere pentru a transpune integral în viață politica înțeleaptă a partidului, pentru înflorirea necontenită a patriei socialiste.**

Emoționat, cu lacrimi de bucurie pe față, antrenorul VALENTIN STĂNESCU se îmbrățișează cu SĂTMĂREANU și DINU, la încheierea jocului
Foto : S. BAKCSY

VICTORIA ASUPRA REPREZENTATIVEI R. D. GERMANE, UN NOU IMPULS ACȚIUNII DE READUCERE A ECHIPEI NAȚIONALE LA POTENȚIALUL SĂU SUPERIOR

Pentru noi, acest 1—0 are însemnate efecte pozitive.

Mai întîi, din punctul de vedere strict, al clasamentului grupei preliminare, el **ameliorează sensibil poziția echipei României.** Cele 3 puncte avans pe care le are acum față de cea a R. D. Germane sînt **o realitate aritmetică, în timp ce punctele pe care le așteaptă principalii noștri concurenți la șefia grupei din meciurile viitoare sînt ipotetice.** Dacă vreți, ele sînt și **realizabile** dar — ceea ce nu este de ignorat — **nerealizate încă.** Pentru a duce mai departe discuția pe temele clasamentului, să amintim că, după toate calculele logice, **pentru ocuparea locului întîi în clasamentul final este nevoie de acumularea unui minimum de 10 puncte.** La această oră, pentru atingerea acestei cifre, **România mai are nevoie de 3 puncte din două jocuri** (unul acasă, unul în deplasare), în timp ce echipei R. D. Germane îi sînt necesare, pentru atingerea aceluiași obiectiv, **6 puncte din 3 meciuri** (două în deplasare, unul acasă). Admitem că teoretic elevii lui Buschner vor realiza, mai ușor sau mai greu, victoriile de la Tirana și Tampere, dar aceste victorii nu sînt de pe acum certitudini și n-ar fi exclus ca și fotbaliștii din R.D.G. să resimtă tensiunea nervoasă care decurge firesc din atmosfera unor meciuri care trebuie cîștigate cu orice preț și... să clacheze pe undeva ! În fine, reducînd calculele la meciul retur de la Leipzig, trebuie să admitem **că victoria noastră de duminică a fost de natură a face mai ușor meciul pe care-l avem de jucat în septembrie, pentru că** — în situația creată — **meciul nul acționează în favoarea echipei române.** Și, la urma urmelor, nu avem a ne plînge de situația creată, pentru că **nu este nimic anormal ca o echipă cu pretenția de a cîștiga o grupă preliminară a C·M. să aibă printre obligațiile sale pe aceea de a-și întrece pe terenul propriu principalul adversar** (lucru realizat la București) **și să facă meci nul în deplasare** (ceea ce sperăm că vor reuși „tricolorii" la 26 septembrie) !

Iată deci primul efect pozitiv al victoriei de duminică de pe stadionul „23 August", **acela de a fi echilibrat întrecerea noastră directă cu reprezentativa R. D. Germane,** aducînd-o la niște proporții firești, rezonabile. Să nu uităm că oaspeții noștri de acum trei zile ar fi putut rezolva în favoarea lor calificarea printr-un „draw" la București. Iată, acum, echipa României se află în situație asemănătoare : poate rezolva calificarea în favoarea sa printr-un egal la Leipzig.

Eventualitate în care avem dreptul să sperăm și aceasta pe baza argumentelor care urmează, ale altor puncte de vedere după care — conform frazei noastre inițiale — victoria de duminică a avut efecte pozitive multiple.

- **MINIMUM 10 PUNCTE PENTRU CÎȘTIGAREA GRUPEI**
- **ACUM, ROLURILE S-AU INVERSAT: NOUĂ NE AJUNGE UN EGAL LA LEIPZIG**
- **SPIRIT NOVATOR, DAR ȘI LUCIDITATE ÎN SELECȚIE ȘI PREGĂTIRE**
- **SUCCESUL DE DUMINICĂ NU TREBUIE SĂ NE FACĂ SĂ UITĂM MINUSURILE DIN JOCUL „TRICOLORILOR"**

În ceea ce privește **starea de spirit a echipei, se constată o certă îmbunătățire.** Perioadei de criză străbătute în toamna anului trecut, i se opune azi o cu totul altă stare de fapt. În sezonul trecut echipa își pierduse încrederea în puterile sale, scăzuse disciplina, apăruseră neînțelegeri și fisuri în coeziunea sufletească. Azi, „tricolorii" se prezintă din nou strîns legați sufletește, au un moral bun, ca și în perioada marilor lor afirmări, iar succesul acesta recent vine foarte oportun **pentru a cimenta și mai bine structurile morale ale acestei așa-numite „familii tricolore",** pentru a-i reda unul din „atu"-urile sale cele mai puternice, într-un trecut nu prea îndepărtat.

Continuînd șirul argumentelor pe baza cărora apreciem că acest 1—0 capătă niște dimensiuni importante, să ne oprim și la **construcția propriu-zisă a echipei.** Nu vom ascunde că în prima parte a acțiunii de revitalizare a echipei naționale a existat un curent de respingere netă a unor valori verificate, de ignorare a fondului bun al echipei naționale, de promovare a unor idei de renovare cu orice preț, atît în materie de compoziție a lotului cît și în privința orientării sale în joc. Treptat, **a intervenit ponderea cuvenită, spiritul novator** (necesar, de altfel) **acționînd lucid și nu înverșunat, grefele asupra lotului aplicîndu-se după cîntăriri și trieri repetate iar sistemul de joc al reprezentativei suportînd remanieri axate de fapt pe ceea ce știa să joace echipa cel mai bine, pe calitățile jucătorilor.**

În această privință, se cuvin subliniate meritele antrenorului Valentin Stănescu — ca și ale secundului său **Robert Cosmoc** — care, o dată instalați la conducerea tehnică a reprezentativei, au făcut **o apreciere realistă a situației,** căutînd — și reușind — să intervină exact acolo unde era nevoie și nefăcînd „revoluție de dragul revoluției". Valentin Stănescu este cunoscut ca un antrenor dinamic, exploziv, adesea dur (mai ales la vorbă...), dar trebuie să apreciem la el, de cînd a trecut la echipa națională, un deosebit **tact,** un pronunțat **spirit selectiv** în ceea ce privește sugestiile. El nu s-a repezit „să facă praf" tot ce a fost înainte de „domnia" lui ci, dimpotrivă, a mai pus o dată pe cîntar lotul vechi, oamenii noi, a reflectat, și-a făurit **propriile puncte de vedere.** Nu este cazul să intrăm în amănunte, dar poate un singur exemplu ar fi sugestiv : cel al lui Radu Nunweiller. Nume socotit intim legat de „perioada Angelo Niculescu", Nunweiller a fost unul dintre jucătorii cei mai contestați de după insuccesele din toamna trecută. Exponent al unei politici noi a echipei naționale, Valentin Stănescu ar fi putut trece cu vederea numele lui Nunweiller, fără teama că i s-ar face reproșuri. N-a făcut-o însă, pentru că profesionalitatea sa nu l-a lăsat și iată, duminică, în meciul cu R.D.G., cînd Nunweiller a fost cel mai bun de pe teren, Valentin Stănescu a primit, implicit, o confirmare și o răsplată a luciditații sale, a spiritului său selectiv. După cum și în cazul altor jucători mai vechi sau al unora dintre cei nou promovați, a acționat același cîntar judicios, pus doar în slujba intereselor de echipă națională, ale fotbalului românesc.

Un alt efect pozitiv al victoriei de duminică este și acela legat de **confirmarea justeții unei așa-numite „politici a echipei naționale".** Desigur nimeni nu ignoră importanța campionatului, a „Cupei României", intereselor cluburilor etc. Dar nici nu se poate contesta că azi, **în condițiile marilor exigențe ale concurenței internaționale, ale importanței pe care o îmbracă meciurile interțări, problemele de pregătire a echipei naționale impun o preocupare în plus.** Această preocupare a fost prezentă în acest sezon de primăvară, ea s-a materializat prin unele măsuri concrete și iată-ne, ca urmare, în fața unui bilanț la nivelul dorit : în cele două meciuri oficiale, România a realizat patru puncte, cu un golaveraj de 5—1, prezentînd în același timp și progrese sensibile în joc.

Desigur, nu ne-am propus, în acest articol, după cum se constată, o disecție tehnică a meciului cu R.D.G. Articolele noastre din paginile de mijloc de azi ale revistei, alte considerații apărute în presă ca și analiza însăși a jocului pe care o va face federația, sînt de natură a releva nu numai părțile pozitive, **ci și carențele din jocul echipei României, carențe reale și pentru înlăturarea cărora trebuie să se acționeze.** Ne-am ocupat numai de ceea ce am considerat ca efect pozitiv al victoriei de duminică pentru a sublinia ideea că **jocul echipei naționale de fotbal, activitatea sa, sînt mereu susceptibile de îmbunătățiri, de o permanentă perfecționare, că aceste ameliorări și fortificări trebuie neîncetat căutate, și că ele pot fi găsite.** Activitatea echipei naționale a încetat să mai fie o chestiune de sezon, de campanie, ea trebuind încadrată, împletită cu activitatea generală a fotbalului nostru, cu realitățile, posibilitățile și limitele sale, în cadrul cărora trebuie găsite cele mai bune soluții.

Această primăvară încheiată cu bine obligă la un sezon de toamnă și mai bun.

Radu URZICEANU